ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 213 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Η ΕΝ ΒΩΛΩ εἰς τὰς ὁδοὺς πώλησις τοῦ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ἀνετέθη εἰς τὸν ἐφημεριδοπώλην Χρῆστον Σπανομῖχον.

ΑΙ ΜΕΛΛΟΥΣΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Ἀφοῦ ἐξώντωσε τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς 31 Μαρτίου, ἀφοῦ τὰ πλεῖστα αὐτῆς μέλη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπεδείχθησαν ἔνοχα τῶν πέρυσιν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων, ἀφοῦ παρεβιάσθησαν κατά τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ οἱ θεμελιώδεις ἡμῶν θεσμοί, αὐτὴ αὕτη ἡ Κυβέρνησις ἐτόλμησε ἵνα ποιήσηται ἔκκλησιν εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ ἔθνους, ἢ ἴσως ἴσως νὰ ἐλπίζῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ. Ὁ χαρακτὴρ τῶν μελλουσῶν ἐκλογῶν ἔσεται ἐξόχως πολιτικὸς, ἢ ἐξόχως κοινωνικός. Κοινωνικὸς μὲν, διότι πρόκειται τὸ ἔθνος νὰ ἀποφανθῇ ἂν θὰ ἀνεχθῇ ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ πρόσωπα, ἀπολέσαντα πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ πολιτικὴν ἠθικὴν ἐπίχρωσιν, ἂν ἡ φαυλοκρατία ὅπως ἐδέσποσεν ἐν τῷ παρελθόντι, θὰ δεσπόσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς νέας Ἑλλάδος, καὶ θὰ κατισχύσῃ τῶν ἐντίμων καὶ προοδευτικῶν ἐνστίκτων τοῦ ἔθνους· πολιτικῶς δὲ, διότι ἐκ τῆς τύχης τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τύχη ὑπουργείου ἐνόχου ὄχι μόνον ἀσυγγνώστου ἀμελείας, ἀλλὰ πολλῶν καὶ μεγίστων παραπτωμάτων καὶ δὴ καὶ προδοσίας.

Οἱ ἐκλογεῖς λοιπὸν καλοῦνται νὰ ἀποφασίσωσι ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίου ζητήματος, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ λύσωσιν αὐτὸ οὐχὶ συμφώνως πρὸς ὅσα μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἐγίνοντο, οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀτομικὰς συμπαθείας ἢ τοὺς εὐτελεῖς τοῦ συμφέροντος δεσμούς. Οἱ ἐκλογεῖς πρέπει νὰ ἀναλογισθῶσι τὴν ἑνδεκάτην τοὐλάχιστον ὥραν ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται περὶ ἐκλογῶν συνήθους πολιτικοῦ χρωματισμοῦ καὶ ὅτι τὰ ἐπικείμενα ἐν τῇ Ἀνατολῇ γεγονότα ἀπαιτοῦσιν ἄνδρας ὄχι ὁποίους μέχρι τοῦδε ἔπεμπον εἰς τὸ Βουλευτήριον.

Ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς ἀνικανότητος ἐφ' ᾗ διεκρίθη μέχρι τοῦδε ἡ πολιτευομένη τάξις, εἶναι γνωστὸν ὅτι σύστημα εὐρείας προδοσίας διοργανίσθη ἐνταῦθα ὑπὸ ξένων δυνάμεων, σύστημα τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ὑπηρέτησεν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῶν φίλων καὶ ὀργάνων αὐτῆς. Ἐὰν δὲ οἱ ἐκλογεῖς διὰ ψήφου κατηγορηματικῆς δὲν ἀποτινάξωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπονείδιστον ταύτην Κυβέρνησιν καὶ κατακρημνίσωσι εἰς τὸν Κεάδαν τῆς πολιτικῆς ἀφανείας τοὺς φίλους αὐτῆς, οὐδὲν θὰ ἐμποδίσῃ ὅπως αὔριον ἢ μετὰ ἔν ἔτος καὶ τηρουμένων ὅλων τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἡ Ἑλλὰς συμπαγῆ εἰς τὸν Αὐστριακὸν τροχὸν ὡς εἷς αὐτοῦ εὐτελὴς ἄξων. Σὺ ὁ πολίτης ὅστις θὰ προσέλθῃς πρὸς τὴν κάλπην ἵνα ἐκτελέσῃς ἱερὸν καθῆκον γνώριζε ὅτι συγχρόνως θέλεις κρίνει τὴν τύχην τῆς πατρίδος.

Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ τῆς κάλπης τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, μακρὰν ἀπὸ τῆς κάλπης ἐκείνων οἵτινες εἶναι οἱ αἴτιοι τῆς εὐτελείας καὶ τῆς κακοδαιμονίας τῆς πατρίδος σου, οἵτινες ἐπλούτισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ δαπάνῃ τῆς ἀνθρωπίνης Τιμῆς, οἵτινες ἐθήλασαν ὡς γάλα τὸ αἷμα τῆς πατρίδος σου καὶ εἶναι ἕτοιμοι ἐν ἀνάγκῃ νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἐθνικήν σου ἐκμηδένισιν.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔχει σπουδαῖον καθῆκον ὅπως ἐργασθῇ ἵνα περιάψῃ εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς γνήσιον πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν χαρακτῆρα. Ἠθικῶς ἡ θέσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἄμεμπτος, ἀλλ' ἀνάγκη τὸ ζήτημα νὰ τεθῇ καθαρῶς εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ πολιτικὴ σημασία τῶν ἐπιγενησομένων ἐκλογῶν νὰ κατισχύσῃ τοῦ ἀτομισμοῦ καὶ τοῦ κουμπαρισμοῦ. Ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ κατισχύσῃ ἂν μὴ ἐκθύμως ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἣν ἀντιπροσωπεύει, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις κατακυριεύει μὲν κατὰ βάθος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἔθνους, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ ἡ φαυλοκρατία ἀνυψώθη ὡς δύναμις ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν, καὶ δύναμις οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, ἥτις καὶ τόλμης δὲν στερεῖται καὶ πανουργίας μετέχει καὶ ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι μάχεται τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα. Ἐὰν ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀποσκορακίσῃ ἀφ' ἑαυτῆς πᾶν στοιχεῖον, ὅπερ δύναται νὰ κηλιδώσῃ

τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἣν ἀντιπροσωπεύει, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἠθικὴ αὐτῆς ἰσχὺς θέλει πολλαπλασιασθῆ καὶ τὸ Ἔθνος διὰ πανηγυρικῆς ἑτυμηγορίας θέλει ἀνακηρύξει τὸν θρίαμβον αὐτῆς.

Δός του.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΙΓΟΥ.

3 Νοεμβρίου 1881.

Πρὸς τὴν μεσημβρινὴν κλιτὺν τοῦ καλουμένου λόφου τῆς Πνυκὸς ὑπάρχει ἐξωκκλήσιον πενιχρόν. Ὑπὸ τὰς αὐχμηρὰς του κυπαρίσσους ἐμελαγχόλησα προχθὲς θεώμενος τὴν προσφιλῆ μου Ἀττικήν. Ὁ ἥλιος δύων κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν μεγαλοπρεπῶς εἶχε περιβάλει τὸν Ὑμηττὸν, καὶ τοὺς ἀνατολικοὺς λοφίσκους διὰ τοῦ θαυμασίου ἰώδους χρώματος. Ἵσταμαι ἀποθαυμάζων τὴν φθινοπωρινὴν φύσιν καὶ ὡς τις ἔρωτος πρωτοκύμων πρὸς τὴν πληθὺν τῶν ποικίλων μου συναισθημάτων σιωπῶ, ὅτε οἱ ὀφθαλμοί μου συναντῶσι τὸ αἰώνιον τῶν Ἀθηνῶν κλέος, τὰ Προπύλαια. Περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἄστεος ἔπαιζον ἀκόμη αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἀττικοῦ ἡλίου, ἐν ᾧ οἱ διάλευκοι τῶν κιόνων σπόνδυλοι περιεβάλλοντο ῥόδινον πέπλον. Βαθύτερον τὸ σεσυλημένον τοῦ Παρθενῶνος ἀέτωμα ὠχρία πρὸς τὴν δύουσαν ἡμέραν. Ἀγνοῶ τίς συνειρμὸς σκέψεων ἐπαναφέρει ἐνώπιόν μου ὡς νύμφην ῥαδινὴν τὴν ἔνδοξον τοῦ Περικλέους ἀκρόπολιν καὶ θέλω νὰ τὴν ροφήσω διὰ τοῦ βλέμματος. Κυτταζω πρῶτον μὴ μὲ παρατηρῇ τις ἐκ τῶν περιέργων Ἀθηναίων καὶ δὲν βλέπω τίποτε. Ἐκεῖθεν δὲν φαίνεται οὐδεὶς οἶκος τῶν νεωτέρων Ἀθηνῶν, οὐδὲν ἴχνος τῆς νέας ὑπάρξεως. Ἐγὼ καὶ ἡ Ἀκρόπολις, ἡ φαντασία μου καὶ ἡ ἀρχαιότης. Τὴν ἀναπολῶ μεγάλην ὡς ἦτο, μυστηριώδη ὡς ἦτο, ἀθάνατον, πλήρη δόξης καὶ μεγαλείου. Τὴν περιπτύσσομαι, τὴν καταφιλῶ. Οὐδεὶς μὲ βλέπει· τότε θέλω νὰ φθάσω καὶ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ ἐγγύτερον, ἀλλὰ φεῦ! τὸ γλυκὺ θέαμα ἐξαφανίζεται. Μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ τῆς ἀρχαιότητος παρενεβλήθη μαῦρον νέφος, ἡ σημερινὴ πόλις μὲ τὰ ἀηδῆ μέγαρά της, μὲ τὴν κόνιν της, μὲ τὴν λάσπην της, μὲ τὸ βρωμερόν της ὕδωρ, μὲ τὸν κοιλιακόν της τύφον, μὲ τὸν ἀναίσθητον δῆμόν της!

Ὦ! Νὰ ἦτο ἔρημος ἡ νέα τῶν Ἀθηναίων πόλις! Νὰ ἦτο ἔρημος! Πόσον εὐγενέστερον θὰ κατεφαίνετο εἰς τὸν περιηγητὴν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀρχαίου ἄστεος!

Ἡ *Ἐφημερὶς*, τίς δὲν γνωρίζει τὴν *Ἐφημερίδα*; Ἡ Ἐφημερὶς ἔλαβεν ἄδειαν ἀπουσίας τριμήνου. Δηλαδὴ ὁ κ. Ἰωάννης Καμπούρογλους ἔλαβε τὴν ἄδειαν. Ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ ἐννοηθῇ ὁ Ἰωάννης Καμπούρογλους ἄνευ τῆς *Ἐφημερίδος*, ἡ *Ἐφημερὶς* ἄνευ τοῦ Ἰωάννου Καμπούρογλου; Ἡ παράδοξος ἐκείνη πέννα, ἡ ἱδρύσασα τὴν καθημερινὴν δημοσιογραφίαν, δηλαδὴ τὴν ἄπαυστον ἐργασίαν, ἡ μεταβαλοῦσα τὸν ἄϋλον νοῦν εἰς ὀλικὴν μηχανὴν, ὥστε νὰ δουλεύῃ, νὰ δουλεύῃ καθεκάστην, τὸ πάθος καὶ ἡ περιπάθεια ἐν ταύτῳ, ἡ πικρία καὶ ἡ γλυκύτης, τὸ ἕρπειν πρὸς τὴν γῆν καὶ συνάμα πέτεσθαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἡ χονδρὴ ἐργασία τοῦ συγχρόνου γλύπτου καὶ ἡ χάρις τῆς τέχνης τοῦ Πραξιτέλους, ἡ πέννα ἐκείνη ἡ ἰδιότροπος ἀνακουφίζεται. Ἀνακουφισθῆτε λοιπὸν καὶ σεῖς, πολυπληθεῖς ἀναγνῶσται καὶ θαυμασταί της, ἵνα μετὰ τρεῖς μῆνας τὴν ἐπανίδητε ζωηροτέραν, χαριεστέραν, καυστικωτέραν.

Ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι φιλολογία; Ἐρωτήσατε τοὺς πεινῶντας ὀπαδούς της. Ἐρωτήσατε ἀκόμη ἐὰν θέλητε Ῥοΐδην τὸν Παραβάτην. Ἀλλ' ἐρωτήσατε καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ὦ! ἀνοίξῃ ἓν στόμα παμμέγιστον ἰσοδύναμον πρὸς τὰ στόματα 200 φοιτητῶν τῆς φιλολογίας καὶ θὰ σᾶς εἴπῃ: δὲν ὑπάρχει!

Δὲν ὑπάρχει φιλολογία!

Ἀπόδειξις τρανὴ εἶνε ἡ κατάργησις τῆς εἰθούσης τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐνωθείσης μὲ τὴν αἴθουσαν τῆς νομικῆς.

Εἶδον προχθὲς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ μεγάλου θεάτρου Ἀθηνῶν συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ κ. Κωστοπούλου, τοῦ γνωστοῦ ἰμπρεσαρίου καὶ παραδόξως πως οἱ πόδες μου ἤρχισαν νὰ τύπτωσι τὸ ἔδαφος τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου ῥυθμικῶς καὶ τὰ χείλη μου νὰ ψελλίζωσιν ἔστω καὶ ἀτέχνως κομμάτιον ἰταλικοῦ μελοδράματος. Συγχρόνως τὸν φίλον μου μεθ' οὗ συνωμίλουν ἤκουσα καγκανίζοντα τὸ πάτωμα διὰ τῶν ποδῶν καὶ δυνατώτερα κάπως τραγουδῶντα μέλος ὀφεμπάχειον. Τί διάβολο νὰ σημαίνουν ὅλα αὐτά; Θὰ ἔλθῃ τάχα κανένας θίασος εἰς τὸ θέατρον; Θὰ ἔλθῃ τάχα γαλλικὸν θέατρον; Θὰ ἔλθῃ ἰταλικόν; Κυρίαι μου, σᾶς ἔθεσα τώρα εἰς μίαν μυστηριώδη ταραχὴν, εἰς μίαν ἄγνωστον συγκίνησιν. Ἀλλὰ νὰ ἠξεύρατε πόσον ἐγὼ συνεκινήθην βλέπων συνομιλοῦντας ἕνα ἰδιοκτήτην θεάτρου καὶ ἕνα ἰμπρεσάριον, καθ' ὃν χρόνον αἱ Ἀθῆναι διψῶσι θέατρον!

Ἀνάποδος.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ.

1

Πρώτη φορὰ ὁποιος σὲ 'δῇ καὶ τὴν καρδιά του δίνει,
Γιαυτό 'λεγα πῶς ἤσουνα ἀπὸ καρδιαῖς γεμάτη,
Μὰ σὺ ποῦ παίρνεις τῆς καρδιαῖς μὲ τὸ γλυκό σου 'μάτε
Δὲν τὸ κατώρθωσες καρδιὰ 'στὰ στήθη σου νὰ μείνῃ.

2

Ψεύτικα στήθη, ψεύτικα χωρὶς παλμὸ κανένα,
Ὅπου ζωὴ χαρίζουνε, ἀλλὰ ζωὴ δὲν ἔχουν
Καὶ 'μάτια δίχως ἔρωτα, μὰ 'μάτια ζηλεμένα
Ὅπου μοιράζουν δάκρυα κ' αὐτὰ ποτὲ δὲν τρέχουν.

3

Ἂν σ' ἔπλασαν οἱ ἄγγελοι ἀπὸ ἀφρὸ καὶ γάλα
Γιατὶ καρδιὰ δὲν ἔβαλαν 'στὰ στήθη σου μιὰ στάλα;
Χωρὶς καρδιὰ καὶ χάνομαι, μ' ἂν εἶχες τὴν καρδιά σου
Μερόνυκτα θὰ ἤμουνα γονατιστὸς 'μπροστά σου.

Γεάν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Δὲν ξεύρομεν ἂν πρέπει ὡς καλὸν ἢ ὡς κακὸν οἰωνὸν νὰ ἐκλάβωμεν ὅτι τὰ ἐκλογικὰ προγράμματα τὰ ἐγκαινίασεν ὁ κ. Ἀθανασιάδης ἐκ Λαμίας, ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ. Γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐφετειναὶ ἐκλογαὶ θὰ γελοιογραφηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τῶν Ἑλλήνων γελοιογράφων, κατερχομένου ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα· γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι καί τις σατυρικὸς δημοσιογράφος ὠνειρεύθη ἐπί τινας ἡμέρας τὴν ὑψηλὴν δόξαν νὰ παρακαθήσῃ μετὰ τοῦ Κότταρη καὶ τοῦ Κατσανδρῆ· ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμεθα καὶ αὐτὴν τὴν σατανικὴν σύμπτωσιν, ὅτι τὸ πρῶτον ἐκλογικὸν πρόγραμμα ἔμελλε νὰ εἶναι σατυρικόν. Τοὺς οἰωνοὺς τούτους τοὺς νομίζομεν πολυσημάντους καὶ προκαλοῦμεν σοβαρὰν ἐπ' αὐτῶν μελέτην τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον τὴν φορὰν αὐτὴν ἀνέλαβεν, ἀπαιτεῖ πάλιν καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν οἰωνῶν.

Οὐχ' ἧττον ἀνοίγομεν ἡμεῖς πρώτην φορὰν σήμερον τὸ παραπέτασμα τῶν ἐκλογικῶν γελώτων διὰ τῆς δημοσιεύσεως περικοπῶν ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ κ. Ἀθανασιάδου, τὸν ὁποῖον ὑποπτευόμεθα φέροντα ἐπὶ κεφαλῆς δικηγορικὴν *βερέτταν*.

Συμπολῖται,

Δὲν εἶμαι ἐκ τῶν πεπαιδευμένων βουλευτῶν, ἀλλὰ κολακεύομαι νὰ πιστεύω, ὅτι εἶμαι εἷς τῶν *ἐπιβητόρων* τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν *φύσει* διακεκριμένων καὶ δὲν θέλω κατέρχεσθαι τοῦ βήματος *ἄνευ ἀποτελέσματος*.

Αἱ ἀρχαί μου εἰσὶ γνωσταί. *Σᾶς γνωρίζω καὶ μὲ γνωρίζετε, μὴ χάνεσθε.*

Σᾶς γνωρίζω βδέλλαι! ἀποστραγγίζουσαι καὶ τὰς τελευταίας σταγόνας τῶν πνευματοθηκῶν καὶ οἰνοβαρελίων! ψηφοκάπηλοι! μαυλῶντες καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τοῦ φιλοδόξου ὑποψηφίου!! Σαρκοφάγα ὄρνεα, Γύπες καὶ νυκτικόρακες καταπίνοντες ὁλοκλήρους τράγους καὶ βόας, οὐδὲ τὰς κόπρους αὐτῶν ἀπορρίπτοντες. Σεῖς δὲ ἔμποροι! γεννήματα ἐχιδνῶν! Μὲ γνωρίζετε· *χαρακτὴρ ἄκαμπτος, ἰδέαι μονομανεῖς, ὀρία ὑπομονὴ καὶ ἡμιόνου ἐπιμονή*, τοιαῦτα χαρακτηριστικὰ καὶ προσόντα πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ πολιτευόμενος καὶ δὲν στεροῦμαι οὐδενός.

Μόλα ταῦτα καίτοι γνωριζόμενοι κατὰ βάθος, ὡς ἐξετέθη, δὲν κρίνω ἀπὸ σκοποῦ νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Σας τινα ἐξ ὧν διανοοῦμαι νὰ πράξω ὡς βουλευτὴς καὶ

1ον Ἀποδοκιμασία καὶ περιφρόνησις τοῦ πλούτου πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς πλειονοψηφίας.

2ον Κατάργησις τῆς πολυτελείας διὰ νὰ εὐχαριστηθῶσιν οἱ ἀναξιοπαθοῦντες.

3ον *Ἀνόρθωσις τῶν καταπεσόντων καὶ χορήγησις ὅπως δήποτε χειρὸς βοηθείας καὶ εἰς τοὺς ἐν ἀπομαχίᾳ διατελοῦντας ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς* κατὰ τὸ κοινωνικὸν δίκαιον.

4ον Σύστασις Γεωργικῆς Τραπέζης διευθυνομένης τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως ὡς τὸ Ταμεῖον Θηβῶν.

6ον) Σύστασις ὀρνιθοτροφείου ἐξ ὅλων τῶν πτηνῶν ἐν γένει καὶ κατασκευὴ τῶν φωλαιῶν ἵνα γεννῶσιν καὶ κλώθωσιν αἱ ὄρνιθες ἀπὸ τὰ ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ κ. Κασβίκη ἐναποταμιευμένα παληοκάπηλα, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύουσι διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μέγεθος αὐτῶν· ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως τῶν ὠῶν νὰ συστηθῇ μετοχικὸν ταμεῖον ἵνα συνταξιοδοτῇ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐκ τῆς πείνης ἀποθνόντων πολιτῶν.

7ον Ἐπιβολὴ φόρου τοῖς κυσίν· ἐκ δὲ τῶν εἰσπράξεων νὰ μισθοδοτοῦνται οἱ ἱερεῖς ἵνα μορφωθῇ ὁ κλῆρος.

8ον Ἐπιβολὴ φόρου τοῖς λαγωοῖς καὶ πᾶσι τοῖς ἀγριμίοις· ἐκ δὲ τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τῶν παραβάσεων νὰ πληρόνωνται τὰ διδάκτρα τῶν Δημοδιδασκάλων.

9ον Σύστασις ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ περίθαλψις τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας κατὰ τὴν *κατάληψιν ἡρωϊκῶς πεσόντων*· νὰ ληφθῇ δὲ πρόνοια καὶ χορηγηθῇ συνδρομὴ γενναία εἰς τοὺς θριαμβεύσαντας εἰς τὰς *ἀκουσίας ἐκείνας καὶ διὰ βίας ἐγερθείσας ἐπαναστάσεις* τῶν ἐτῶν 1854, 1867 καὶ 1878.

10ον Φωτογράφησις ἁπάντων τῶν δημοσίων ἵππων καὶ ἡμιόνων μετὰ τῶν ἐπισαγμάτων αὐτῶν καὶ φορτίων καὶ ταρίχευσις τῶν ἀποθνησκόντων ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐν ἄλλοις καιροῖς αἰσιωτέροις.

11ον Πανηγυρικὴ ἐκδήλωσις ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ τὴν Ἑλληνο-Ἀλβανικὴν ἕνωσιν διὰ τῶν Σουλτανικῶν Χαρεμίων καὶ τῶν ἀρχιτζιμπουκτζίδων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου· στηλίτευσις δὲ τῶν μεταβαλλόντων τὴν ἐπωνυμίαν των ὡς ὁ *Ἄλφα Δημητρίου*.

12ον Λογοδοσία δεδικαιολογημένη κατά τε τοὺς τύπους καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου τῆς διαχειρίσεως ἁπάντων τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν ὑπολόγων, ὡς *ἐκείνη τῶν ἡγουμενικῶν Συμβουλίων*.

13ον Ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν ἀπὸ τὰς καθημερινὰς πυρκαϊὰς ἵνα φιλοτιμηθῶσιν οὗτοι καὶ συμβοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς βογγίζοντας τὰ δάση γεωργοὺς νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχυτέραν καταστροφὴν αὐτῶν πρὸς εὐκολίαν τῆς κινήσεως τῶν ἀνέμων, μὴ παρεμβαλλομένων προσκομμάτων ἐκ μέρους τῶν δασῶν.

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1881

Ὁ ὑποψήφιος τοῦ Λαοῦ.
Ἰω. Κ. Ἀθανασιάδης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Εἰς τὴν μικράν μας δημοσιογραφικὴν κίνησιν παρετηρήθη πολὺ ἡ ἀπὸ τῆς *Ἐφημερίδος* ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀρχισυντάκτου αὐτῆς κ. Ἰω. Καμπούρογλου. Ἂν καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις αὕτη ἠγγέλθη ὅτι γίνεται διὰ λόγους ὑγείας, ὁ κόσμος ἐν τούτοις βλέπων τὸν κ. Καμπούρογλουν ὑγιέστατον ὑψοῦται ἐκ φιλοπεριεργείας ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ζητεῖ νὰ ἴδῃ εἰς τὰ παρασκήνια. Εἰς τὴν περιέργειαν ταύτην δὲν θέλομεν νὰ τὸν παρακολουθήσωμεν· περιοριζόμεθα ἁπλῶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας καὶ ἐπ' αὐτῇ ἀκόμη τῇ προσωρινῇ ἀπομακρύνσει τοῦ πρώτου συντάκτου τῆς *Ἐφημερίδος*, διότι μερικὰ πράγματα εἶναι ἀδιάσπαστα καὶ ὅπως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν Κουμουνδοῦρον χωρὶς Τομαρόπουλον, οὕτω δὲν καταλαμβάνομεν τί θὰ ᾖ *Ἐφημερὶς* χωρὶς Καμπούρογλουν· τὰ δύο ἦσαν συνώνυμα καὶ πολλοὶ λέγοντες Καμπούρογλουν ἐνόουν Ἐφημερίδα· καὶ

τοῦτο παρεξετείνετο καὶ εἰς πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπεκταθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀψύχου πράγματος ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα 'Εφημερίς. Ἔλεγον, φέρ' εἰπεῖν, ἡ *Ἐφημερὶς* πίνει καὶ ἐνόουν ὅτι ὁ Καμπούρογλους ἔπερνε τὴν *σαρτρὲζ* αὐτοῦ· ἔλεγον ἡ *Ἐφημερὶς* τρώγει καὶ παρεδέχοντο ὅτι ὁ Καμπούρογλους εἶχεν ἐξαντλήσει τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ τέσσαρα πιάτα εἰς τῶν *Ἀθηνῶν* καὶ εὑρίσκετο εἰς τὸ πέμπτον.

Καὶ εἶχον δίκαιον· ἡ *Ἐφημερὶς* ἤξιζε μίαν ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου· ἐνθυμηθῆτε τὴν ἀνατολήν της, τὴν ἀκμήν της καὶ τὴν παρακμήν της. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἶναι ἡ πρώτη καθημερινὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὡραιότατα ἠδύνατό τις νὰ χρησιμοποιῇ ὡς ἡμερολόγιον, διότι δὲν παρῆλθεν ἡμέρα τοῦ Ἔτους—ὀκταετίαν ἤδη—καθ' ἣν δὲν ἐξεδόθη ἡ Ἐφημερὶς, ἐν πρωτευούσῃ ἔνθα τόση τάξις ἐθεωρεῖτο ἰησουϊτισμὸς ἢ τοὐλάχιστον πουριτανισμός. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον φύλλον, ὅπερ συμπεριέλαβεν ἐν τῇ δράσει του ὄχι ξηρὰν τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ ὅλην τὴν κοινωνικὴν κίνησιν καὶ κυρίως αὐτὴν καὶ μόνην, ὅτε ἔθαλλεν ἐν τῇ δημοσιότητι τοῦ κόσμου καὶ εἶχε τόσον σφρῖγος ὡς νὰ ἦτο Ἀρσακιάς. Ἀλλ' ἔπειτα ἐρρυτιδώθη, μολονότι νέα, διότι ἐνῷ ἦτο διὰ νὰ ἀνήκῃ εἰς ὅλους ἐξέλεξε νωδὸν ἐραστὴν, γέροντα, ἐκμαυλιστὴν, ἀκόλαστον καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτῆς ἦτο ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, τοῦ ὁποίου ἐσήκωσε τὴν σημαίαν—τὴν ἐμπροσθέλα ἠθέλαμεν νὰ εἴπωμεν—ἐπὶ διετίαν ὅλην.

Ἀλλὰ τίς τὸ ἀρνεῖται; καὶ τοιαύτη ἡ *Ἐφημερὶς* ἐξηκολούθει νὰ εἶναι προσφιλὴς ἐχθρὰ—κατὰ τὴν φράσιν ἑνὸς ποιητοῦ. Ἐμισεῖτο, ἀλλ' ἀνεγινώσκετο. Γνωρίζω ὅτι οἱ φανατικώτεροι τῶν ἐχθρῶν της δὲν δύνανται νὰ ἐγερθῶσι τὸ πρωΐ, ἐὰν δὲν ἀναγνώσωσι τὴν *Ἐφημερίδα*· τοῦτο τώρα δυνατὸν νὰ εἶναι μία συνήθεια, ἀλλ' ἄλλοτε ἦτο ἀνάγκη· διότι ὁ μὴ ἀναγινώσκων τὴν *Ἐφημερίδα* δὲν ἦτο εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ πάλιν ὁ ἀναγινώσκων τὴν *Ἐφημερίδα* ἐν Σμύρνῃ ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦτο εἰς τὰς Ἀθήνας. Ποῦ ὠφείλετο τοῦτο; Εἰς τὸν πολύστροφον κάλαμον τοῦ κ. Καμπούρογλου—τύπον δημοσιογραφικὸν, ἀρξάμενον τοῦ σταδίου του μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὅλως ποιητικοῦ, ἐπὶ ἐνιαυτοὺς γράφοντα μετ' ἐμπνεύσεως, περιλαβόντα ἐν τῷ φύλλῳ του ὅλην τὴν κοινωνίαν, ὁμιλήσαντα περὶ ὅλων, παρακολουθοῦντα τὴν κίνησιν καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως αὐτῆς δημιουργοῦντα νέαν κίνησιν, εἰσαγαγόντα αὐτὸν πρῶτον τὴν ἀγγελίαν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, τὸν σπουδαῖον τοῦτον παραγόντα τοῦ τύπου, πολλαπλασιάσαντα τὰς τάξεις τῶν ἀναγνωστῶν, ἰδίως τῶν ἀναγνωστριῶν, ἐργασθέντα σπουδαίως ὑπὲρ τῆς φιλοκαλίας καθόλου, ἱδρύσαντα θεατρικὴν φιλολογικὴν κίνησιν καὶ δημιουργήσαντα διὰ τὰς Ἀθήνας σχεδὸν τελείαν ἐφημερίδα εἰδήσεων.

Προσθέσατε τὴν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φύλλου, εἰς τόπον ὅπου τὰ κόμματα νέμονται ὡς χοῖροι, καὶ ἔχετε ἐξήγησιν ὅλης τῆς νομίμου ἐπιρροῆς ἣν ἀπέκτησε τὸ φύλλον τοῦτο καὶ τὴν ὁποίαν ἐν μέρει διατηρεῖ καὶ τώρα, μεθ' ὅλα τὰ πολιτικά της σφάλματα εἰς ἃ ὑπέπεσε καὶ τὰς ἀντιπαθείας τὰς ὁποίας κατέκτησε.

Ἀλλὰ διὰ ν' ἀποκτηθῇ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῆς, ὁ κ. Καμπούρογλους ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην μετουσιώθη εἰς αὐτὴν καὶ αὐτὸς πλέον ἠδύνατο μὲ τὸ παραπάνω νὰ εἴπῃ: Ἡ *Ἐφημερὶς εἶμαι ἐγώ*. Διὰ τοῦτο, ὅσῳ ἐχάρημεν διὰ τὴν προσωρινὴν αὐτοῦ ἀπομάκρυνσιν, διότι συνέπεσε μετὰ τῆς πολιτικῆς κρίσεως εἰς ἣν θὰ ἦτο ἴσως ἠναγκασμένος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν κατήφορον εἰς ὃν ἐσχάτως μικρὸν κατὰ μικρὸν διωλίσθησεν, τόσῳ θὰ λυπηθῶμεν ἐάν ποτε ἡ *Ἐφημερὶς* ζητήσῃ διαζύγιον ἀπὸ τοῦ κ. Καμπούρογλου ἢ αὐτὸς ἀπ' ἐκείνης.

Διὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ τὸν κηρύξωμεν ἀπὸ τοῦδε ἀπόμαχον, ἂν καὶ ἐπὶ ὀκταετίαν ὁ κ. Καμπούρογλους εἰργάσθη ὅσον θὰ εἰργάζοντο ἄλλοι τεσσαρακονταετίαν. Εὐτυχῶς εἶναι ἐκ τῶν λεγομένων ἰσχυρῶν χαρακτήρων, μὴ κατατριβόμενος τόσον εὔκολα, οὔτε καταβαλλόμενος, ἀλλὰ ἕτοιμος πάντοτε εἰς πάλην, πότε κρυφὴν, διπλωματικὴν, διφορουμένην, καὶ ἄλλοτε πάλιν ἀνοικτὴν, ἐκ τοῦ συστάδην, ὡς Ἄγγλος πυγμάχος, ἀνοίγων τὰ στήθη του εἰς τὰς ἐπιθέσεις καὶ πλήττων καὶ πληττόμενος.

Διὰ τοῦτο τὸν ἀναμένομεν μετὰ νέων δυνάμεων ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* καὶ πάλιν καὶ τὸν ἀναμένομεν ἐν πλήρει ἀναῤῥώσει, διότι ἡμεῖς, οἵτινες δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὰ παρασκήνια, τὸν παραδεχόμεθα πραγματικῶς νοσοῦντα, τὴν χειροτέραν μάλιστα τῶν νόσων, ἥτις εἶναι ἡ κουμουνδουρική.

Καλιβάν.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

περὶ τῆς ἀποπερατωθείσης καταλήψεως τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ ἱστορία καὶ ἡ σημασία τῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καταλήψεως τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ μέλλουσα φιλοσοφία τῆς ἱστορίας θὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς νόσον ἐθνικὴν καὶ θὰ τὴν ὀνομάσῃ *καταληψίαν*.

Τοιαύτην σχέσιν ἔχομεν οἱ Ἕλληνες πρὸς τὴν κατάληψιν αὐτὴν, οἵαν ἔχει σύζυγος πρὸς βρέφος τὸ ὁποῖον ἀνευρίσκει νὰ τὸ θηλάζῃ ἡ σύζυγός του μετὰ τριετῆ ἐκ τοῦ οἴκου ἀπουσίαν.

Τόσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡμεῖς ἐδώσαμεν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς νέους ἀδελφούς μας, ὅσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἶναι περισσότερο ἰδικό της ἀπὸ τὸ ἀεριόφως τῆς νυκτός.

Ὁ ἱπποτισμὸς μὲ τὸν ὁποῖον εἰσήλθομεν εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας, θὰ ὡμοίαζε μὲ τὸν ἱπποτισμὸν τοῦ παρατόλμου ἐκείνου ἐραστοῦ, ὅστις θὰ ἐζήτει νὰ κάμῃ συμβόλαιον μὲ τὴν σύζυγον, τοῦ ὁποίου τὴν γυναῖκα φιλοδοξεῖ, ὅτι ἂν ποτε εἰσέλθῃ εἰς τὴν παστάδα του δὲν θὰ εὕρῃ οὔτε τὸ καπέλλον του εἰς τὸ καρφί, οὔτε τὴν ῥάβδον του εἰς τὴν γωνίαν.

Ὁ ἔρως μας πρὸς τὰς ἐπαρχίας αὐτὰς ἦτο τόσος, ὥστε ἐπροτιμήσαμεν ἀντὶ νὰ τὰς ἀποσπάσωμεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν παλαιῶν αὐτῶν ἐραστῶν αἱματωμένας, νὰ τὰς λάβωμεν *ἐξηντλημένας*.

Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον διεδραμάτισεν ὁ στρατὸς ἐν τῇ καταλήψει δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖ εἰς τὴν προπαρασκευὴν δείπνου ὁ θαλαμηπόλος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου μόνον καθῆκον εἶναι ὅταν στρωθῇ ἡ τράπεζα, ὑποκλινόμενος πρὸ τῶν προσκεκλημένων νὰ ἀναγγείλῃ κατὰ τὴν παρισινὴν συνήθειαν:

— Ἡ κυρία σερβίρεται!

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐὰν ἐγκατέλειψε τὴν Ἤπειρον καὶ ἠρκέσθη μόνον εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἔπραξε τοῦτο ὅπως οἱ λυσταλέοι ἐκεῖνοι πεινασμένοι, οἵτινες ῥιχνόμενοι εἰς τὸ πρῶτον παρουσιαζόμενον αὐτοῖς μακαρόνι ἢ πιλάφι ῥίχνονται τόσον δυνατὰ, ὥστε διὰ νὰ ἀπλώσουν καὶ εἰς δεύτερον φαγητὸν πρέπει προηγουμένως νὰ σκάσουν.

Καὶ ἦτο τόσον ἄδικον ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νὰ σκάσῃ ὑπὲρ πατρίδος.

Τὴν κατάληψιν αὐτὴν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ τὴν ὑπολάβωσιν ὡς ἀληθὲς θαῦμα καὶ τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν ἀληθεῖς θαυματοποιούς.

Ὀνούφριος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Μᾶς ἀρέτει ἡ ὁμολογία τοῦ ἐκ Βώλου ἀνταποκριτοῦ τῆς *Παλιγγενεσίας* ὅτι «τὸ αἷμα αὐτῶν (τῶν Βολιωτῶν) ἤρχισε καὶ πάλιν θερμαινόμενον ἐν ταῖς φλεψί» —τοῦτέστι, νὰ συνεννοούμεθα, τὴν παραμονὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καταλήψεως τοῦ τόπου των.

Οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶχαν καὶ πρὶν πυρετὸν, ἀλλὰ *παγετώδη πυρετόν*.

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ὁμιλῶν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς εἰσόδου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὴν ὀνομάζει *τὰ ἐλευθέρια*. Ἔχει πολὺ δίκαιον, διότι τοιαύτη ἐλευθερία εἶναι πρὸ πολλοῦ, ἕνεκα τοῦ τρόπου δι' οὗ ἀπεκτήθη, *ἐξουδετερωμένη*.

Ἰδοὺ πῶς γράφονται τὰ πρακτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν τῷ *Τηλεγράφῳ*. Ἀρκεῖ ν' ἀποσπάσωμεν τὴν ἑξῆς παράγραφον:

«*Μ. Χ. Ἰωάννου*. Μίαν ἐρώτησιν θὰ ἀπευθύνω πρὸς τὸν δήμαρχον καὶ τὸν Ζαχαρίαν κ. Ζαχαρία, ἐξ ὅσων ἴδετε, πόσην περίπου ὑπολογίζετε τὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος; Δ. Ζαχαρίας μικρὰν Μιχ. Χ. Ἰωάννου κ. δήμαρχε, πόση ἡ τιμὴ εἰς ἣν ἠγοράσθη τὸ ὕδωρ 3,500 δραχμῶν.»

Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτὴν πληρώνεται ἁδρότατα ὁ κ. Σιβιτανίδης, διὰ νὰ *ἀναγινώσκῃ* ὁ κόσμος τί λέγεται ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ.

Ἐπανῆλθεν ὁ κ. **Κωνσταντῖνος Ἱεροκλῆς** μετὰ τῶν ἀκολούθων αὐτοῦ κυρίων *Δός του* καὶ *Χεσμὲ τοῦ Ἰμβρίου*. Αἱ ἐκλογαὶ καὶ ὁ χειμὼν τῶν Ἀθηνῶν, αἱ συῤῥεύσασαι ἐδῶ καλλοναὶ καὶ τόση σατυρικὴ ὕλη συναχθεῖσα ὡς προῖξ διὰ τὴν γραφίδα του, δὲν τὸν ἄφησαν νὰ ἐξακολουθῇ ἀκόμα μένων μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν. Εὐχαρίστως δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τοὺς φίλους του. Τοὺς μὴ τοιούτους θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ ὁ ἴδιος. Ἀρχίζει δὲ ἀπὸ τὸν κ. Κουμουνδοῦρον.

Ὁ κατακλυσμὸς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὅστις τόσας, καθὰ λέγεται, καταστροφὰς ἐπήνεγκεν ἐν Ὕδρᾳ, εἰς τὰ Μέγαρα καὶ ἀλλαχοῦ, ἐῤῥάντισε ὀλίγον καὶ τὰ ἐν Ἀράπῃ ἔργα. Ὁ κ. Μπούμπουλης ἅμα μαθὼν τοῦτο διέταξε τηλεγραφικῶς νὰ κατασκευσθῶσιν ἀλεξίβροχα, εἰς σχῆμα τορπιλλῶν, διὰ νὰ πλέωσιν ὅπου εἶναι ἀνάγκη, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς ἅμα βρέχῃ ὁ Ναύσταθμος οὔτε νὰ ὑγραίνηται.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔχει τόσην εὐλάβειαν πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὅσην καὶ πρὸς τὰ ἑκατομμύρια τοῦ δημοσίου καὶ τὰ θυλάκια τοῦ κ. Ζεένν. Ἀπέλυσεν ἐσχάτως μίαν ἐγκύκλιον ἀφορῶσαν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες μέλλουσι νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ διὰ τῆς ὁποίας παραβιάζεται καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, τόσας περιοριστικὰς διατάξεις περιέχει ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος.

Θὰ ἠνειχόμεθα χιλίας ἄλλας περιοριστικὰς διατάξεις ἀντὶ ἑνὸς περιορισμοῦ τοῦ δαιμονισμένου αὐτοῦ ἀνθρώπου.

Μεταξὺ τοῦ ἐφευρετοῦ Γρυπάρη καὶ τοῦ *ἐφευρεθέντος* Μπούμπουλη τόση ὑπάρχει σχέσις οἵα μεταξὺ ἐφευρετοῦ καὶ ἐφευρέσεως.

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἐν Βώλῳ ἀναγνῶστάς μας ὅτι τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** θὰ περιέχῃ λεπτομερεστάτην, πεζὴν καὶ ποιητικὴν περιγραφὴν τοῦ πανηγυροῦ των ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἡμῶν ἀνταποκριτῶν Μπλοῦμ καὶ Σουρῆ.

Μεταξὺ τῶν διορισθέντων καθηγητῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις τῶν νέων ἐπαρχιῶν τὸν κ. Γ. Δημητριάδην Καθηγητὴν τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ Ἀρίσσης γνωρίζομεν μόνον, ἕνα τῶν κρατίστων διδακτόρων τῆς ἡμετέρας φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἐπιτυχῶς ἤδη διδάξαντα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐφ' ᾧ συγχαίρομεν αὐτῷ ἐπὶ τῷ διορισμῷ του, εὐχόμενοι νὰ τὸν ἔχωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ὅ,τι βλέπομεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Θεσσαλικῆς Κοινότητος Καστανιᾶς δωρεὰν ἑνὸς δάσους εἰς τὸν Βασιλέα εἶναι ἡ σατανικὴ σύμπτωσις τὸ ὄνομα τῆς Καστανιᾶς νὰ ἐπέκοντα τοῦ ἄλλου ὀνόματος τῆς ἁμαρτωλῆς Καστανιώτισσας Βελένδζα καὶ Συντροφίας.

Ὁρισμὸς ἰατροῦ:

Ἄνθρωπος ἐστὶς εἰσάγει φάρμακα τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζει εἰς σώματα τὰ ὁποῖα ἀκόμη ὀλιγώτερον γνωρίζει.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ τὸ *Ἐθνικὸν Πνεῦμα* μετὰ τὸ περὶ παραδόσεως τοῦ Βώλου τηλεγράφημα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Κοκκίδου ἐδημοσιεύθη καὶ ἓν ἑνὸς Ἀθανασιάδου πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν, δι' οὗ μετὰ τὰ συνήθη συγχαρητήρια ἀνήγγελλε καὶ ταῦτα :

«Κοινοποιῶ προσέτι ὑμῖν, ὅτι παραιτηθεὶς τῆς τουρκικῆς ὑπηρεσίας ἀναμένω τὰς διαταγάς σας.»

Ὥστε πλέον ὁ κόσμος ὅλος καὶ οἱ μεγαλείτεροι ἀκόμη βλάκες ἐπείσθησαν ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ Κουμουνδούρου λύσιν τοῦ ζητήματός μας ὁ μόνος τίτλος δι' οὗ δύναταί τις νὰ συστηθῇ πρὸς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον εἶναι ἡ τουρκικὴ ὑπηρεσία.

—

Πολλοὶ ὑποθέτουσιν ἀκόμη ὅτι ὁ δημοκρατικὸς ὑποψήφιος κ. **Ρόκος Χοϊδᾶς** ἐκτεθήσεται ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Κραναίας. Ἅπαξ διὰ παντὸς ἂς μάθωσιν ὅλοι ὅτι ὁ φοβερὸς ἀντιβασιλικὸς θὰ ἐκθέσῃ κάλπην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, Ἀττικῆς, Ἀττικῆς.

—

Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ρόκου Χοϊδᾶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρ' Ἕρέταις Ἀντεισαγγελέως ἐγένετο δεκτή.

—

Τὸ ἀξιόλογον Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Σ. Κ. Βλαστοῦ ἀνέλαβεν ὡς γνωστὸν τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς πανελληνίου ὑπολήψεως ἀπολαυούσης **Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους** ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. Εἴδομεν τὸ πρῶτον τεῦχος· εἶναι λίαν φιλοκάλως ἐκδεδομένον· τὸ περιέχον ἀντάξιον τοῦ περιεχομένου· ὁ φάκελλος τῆς ἐπιστολῆς. Πεπείσμεθα ὅτι καὶ ἡ δευτέρα ἔκδοσις αὐτῆς ἤτις ὑπέστη πολλὰς οὐσιώδεις μεταβολὰς καὶ μεταρρυθμίσεις «ἐπὶ τῇ βάσει ὡς λέγει τὸ prospectus τῶν ἐνδοτῶν, ἀρχῶν ἑτέρων καὶ εἰδήσεων νέων» θὰ γίνῃ ἀνάρπαστος. Ἕκαστος πολίτης καὶ ἑκάστη οἰκογένεια πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν *Ἱστορίαν* τοῦ *Ἑλληνικοῦ Ἔθνους* τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΑΙΣ.

—

Ὁ δανδὴς Ξ* γονυπετεῖ πρὸ τῆς δεσποίνης τῆς καρδίας του, ἐξάγει τὸ μανδύλιόν του, κόπτεται, ἀναστενάζει καὶ ὅλα αὐτὰ διὰ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἀφιλοκερδῆ ἔρωτά του.

Ἡ δέσποινα ἥτις δὲν εὑρίσκεται πρώτην φορὰν εἰς τοιαύτας παραστάσεις, τρέχει εἰς τὸ κασετινάκι της καὶ ξεδιπλώνουσα ἕνα χαρτάκι :

— Ἀφοῦ μὲ ἀγαπᾷς τόσο πολὺ, τοῦ λέγει, πάνε καὶ πλέρωσε αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν τῆς Διζιέ.

Εἰκών !

—

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ :

Ὁ ὑπηρέτης : Τί κρασὶ ἐπιθυμεῖτε κύριε ; Ἀμπαζοπούλου ἢ Οἰκονόμου.

Ὁ κύριος : Δὲν μὲ μέλει !

Ὁ ὑπηρέτης. Οὔτε 'μένα.

—

Ὁ κ. Ρ. ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναμφιβόλων τομαροπουλικῶν διαθέσεων, ἔλεγε προχθὲς καυχώμενος.

— Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, κύριοι, ἀσήμωσα τὰ μαλλιά μου.

— Καὶ τὴν τσέπην σας, προσέθεσεν ἄλλος.

—

Ἔλεγεν εἰς ἐν τινι αἰθούσῃ προκειμένου περὶ ἐκλογικῶν:

— Ὁ Δ. δὲν εἶναι κακός· θὰ τὸν ἔχωμεν ἴσως καὶ ὑπουργὸν τοῦ μέλλοντος.

— Καὶ τί ἐννοεῖτε μὲ ὑπουργὸν τοῦ μέλλοντος ;

— Ὑπουργὸς ὅστις δὲν ἔχει παρελθὸν καὶ ὅστις ποτὲ δὲν θὰ ἔχῃ παρόν.

—

Ὁ Δ. περὶ οὗ πρόκειται ἔλεγε προχθὲς εἰς μίαν Κυρίαν :

— Πῶς σοῦ φαίνομαι ; Ἔχω ὄφος βουλευτοῦ ;

Ἡ εὐφυὴς Κυρία τοῦ ἀπήντησε :

— Κάμε λίγο περισσότερον τὸν ἐνησχολημένον καὶ θὰ φαίνεσαι πῶς πηγαίνεις σ' τὸ ὑπουργεῖο.

—

Ἐν ξενοδοχείῳ.

— Παιδὶ φέρε μου μπαρμπούνια τηγανιτὰ, ἀλλὰ νὰ ἦνε φρέσκα σὰν ἐκεῖνα ποῦ ἔφαγα προχθές.

— Μείνατε ἥσυχος κύριε, ἔχομεν ἀκόμη τὰ ἴδια.

—

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀφιερώθη ὅλος εἰς τὴν Ἀστρονομίαν· κάλλιον νὰ μὴ τὸ εἶχε κάμει ποτέ ! Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἡ σύζυγός του τοῦ ἔσχισε τὸ πρόσωπον διὰ τῶν ὀνύχων της, τοῦ ἐξερρίζωσε τὰ γένεια, τὸν ἔκαμεν ἐλεεινόν.

— Ἀλλὰ διατί;

— Διότι ὁ ἀπερίσκεπτος ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας εἶχ εν εἰπεῖ εἰς τὴν ζηλότυπον σύζυγόν του :

— «Ἀγάπη μου, πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὴν διάβασιν τῆς Ἀφροδίτης».

Φαντασθῆτε !

—

Εἰς ἐξετάσεις τῆς ἱστορίας :

Ὁ καθηγητής. Ἀπὸ ποῦ εἶσαι ;

Ὁ μαθητής. Ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν.

Ἐκεῖνος. Πέ μας λοιπὸν τί ξεύρεις περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ κράτους.

Ὁ μαθητής. Ἀ ! ξέχασα, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν.

ΤΙΛΙΟ (ἄνθη φιλόρας) πωλεῖται χονδρικῶς ἐν τῷ Φαρμακεμπορείῳ **Δημητρίου Γ. Βασιλείου,** *Ὁδὸς Ἑρμοῦ*, ἀρ. **90.**

ΤΙ ΩΡΑΙΑ πράγματα ἔφερε πάλιν τὸ **Ἐμπορικὸν Χοτοπούλου**· ἡ βιτρίναις του εἶναι στολισμέναις σὰ νύφαις. Κυρίαι τῶν Ἀθηνῶν, πηγαίνετε καὶ θὰ ἴδῆτε πολλὰ περίεργα πράγματα. Καὶ αἱ τιμαὶ φιλικώταται.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΑΛΓΕΡΙΑΣ

ἐγκρίσει τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως

Τοῦ λαχείου τούτου διηρημένου εἰς 5,000,000, γραμμάτια κερδίζουσι **514** ἀριθμοί, ἐξ ὧν ὁ ἁ φράγκα **300,000,** ὁ β' **50,000,** οἱ δύο ἑπόμενοι ἀνὰ **25,000,** οἱ δέκα ἑπόμενοι ἀνὰ **10,000**, οἱ ἑκατὸν ἑπόμενοι ἀνὰ **1,000** καὶ οἱ τετρακόσιοι ἑπόμενοι ἀνὰ φρ. **500,** τὸ ὅλον 514 ἀριθμοὶ ἀποτελοῦντες ποσὸν 1,000,000 φράγκων.

Γραμμάτια τοῦ λαχείου **ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς κουρείοις τῶν κκ. Ξενοφ. Μιτυληναίου, Φιλ. Γεωργαντᾶ καὶ Δ. Ἀντωνάδου, ἀντὶ **1,50** φράγκου ἕκαστον.

Εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅτι θέλων νὰ θεραπεύσω ἔλλειψιν τῆς πόλεώς μας κατήρτησα

ΙΠΠΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν ᾧ οἱ ἐπιθυμοῦντες θέλουσιν εὑρίσκει **ἵππους καλῆς καταγωγῆς** δεδαμασμένους καὶ καθ' ὅλα τελείους πρὸς ἱππασίαν.

Ἐπίσης παραδίδω **μαθήματα ἱππασίας** εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, ἔχων ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἱπποδρόμιον.

Κανονισμὸς ὁρίζει τὰς λεπτομερείας.

Τὸ ἱπποστάσιον κεῖται παρὰ τὴν λεωφόρον Νοσοκομείου, πλησίον οἰκίας Κορδέλλα.

ΜΑΣΚΟΤΤ **μπαστούνια** ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων τὸ Ἐμπορικὸν **Χουτοπούλου.** Εἶναι τὰ νεώτατα μπαστούνια. Ὑπενθυμίζουν Φάληρον, ἔρωτας κλπ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΕΚΟΥ

61.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—61.

Ἐκομίσθησαν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὰ ἑξῆς· **Φανέλλαι** ἀνδρῶν μάλλιναι, **ὑποκάμισα** τελειοτάτης κατασκευῆς, **κλινοσκεπάσματα** μάλλινα, **βέστας,** ἐνδυμασίαι **παίδων, λαιμοδέταις** μεταξωτοὶ νεώτατοι, **μανδήλια** λινὰ καὶ βαμβακερὰ, **προσόψια,** καὶ διάφορα ἄλλα, πωλούμενα εἰς μετρίας τιμάς.

ΠΙΛΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΟΥ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΙ

Γνωστὸν εἶναι εἰς ἅπαντα τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον τῶν Παρισίων καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης **τὸ Πιλοπωλεῖον τοῦ Leon** διὰ τὴν εἰδικότητά του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πίλων ἐκ **φελοῦ (Liege)** ἐλαφροτέρων καὶ τοῦ πτεροῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρὰ πάντων προτιμωμένων καὶ λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ ὑγείας.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ἐπιδιώκον πάντοτε τοὺς χρησιμωτέρους νεωτερισμοὺς συμβληθὲν μετὰ τοῦ Κατασκευαστοῦ, ἐκόμισεν ἀφθονίαν τοιούτων πίλων, τοὺς ὁποίους οὐδὲν κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἔχῃ εἰς τόσον εὐθηνὰς τιμάς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

εὑρίσκει τις καὶ τοὺς περιφήμους **πίλους ἀδιαβρόχους,** ὡς καὶ μεγάλην Συλλογὴν τῶν κομψοτέρων πίλων

ΠΑΙΔΩΝ καὶ ΚΟΡΑΣΙΩΝ.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ΕΚ

ΔΩΔΕΚΑ ΠΙΝΑΚΩΝ ΔΙΑΦΑΝΩΝ

ΥΠΟ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Μ. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗ

Κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Πωλοῦνται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐκδότῃ εὑρισκομένῳ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Τιμὴ ἑκάστου σώματος δραχ. 20.

ΗΝΟΙΞΕΝ ΕΚ ΝΕΟΥ
ΤΟ
ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΩΣΤΗ ΛΑΜΠΡΟΥ

Ἐκεῖθεν τῆς Πλατείας Κολωνακίου.

ΚΑΙ

παρέχει ὡραιότατον **ζύθον** κατασκευῆς, **μεζέδες** φρεσκοτάτους, δωμάτια εὐάερα καὶ περιποίησιν ὄχι ἄλλην.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΑΤΟΝ

δι' ἐκλογικὰς παρέας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης.

—

Εἰδοποιεῖται ἡ πολυάριθμος πελατεία τοῦ πασιγνώστου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἴδη γαλλικοῦ ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγοράν, ἀπέναντι τοῦ ὀπωροπωλείου τῆς Μεγάλης Παράγκας. Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ 6'.—12

Οἶνος Οἰκονόμου, λευκοί, μαῦροι, ἐπιτραπέζιοι.

Οἶνος Οἰκονόμου, ὁμαλώτατοι, ἢ ὅπως λέγουν οἱ Γάλλοι, unis.

Οἶνος Οἰκονόμου, οἱ μόνοι προτιμηθέντες ἐν ταῖς οἰκογενείαις καὶ τοῖς ξενοδοχείοις.

Οἶνος Οἰκονόμου, ἐφθηνότατοι, μόνον **90** λεπτὰ ἡ φιάλη.

Οἶνος Οἰκονόμου, μοναδικοὶ διὰ τὸν χειμῶνα, οἱ λευκοὶ ἀνεκτίμητοι διὰ τὰ φροῦτα.

Οἶνος Οἰκονόμου, ἄδολοι, γνήσιοι, χωρὶς προσθέτους οὐσίας ὑγιεινότατοι.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΡΩΜΑΪΔΑΙ
89—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—69

παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Ἀναλαβόντες τὴν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἐν Βιέννῃ περιφήμου ἐργοστασίου

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ
PIANOFORTA BELEHRADEK,

φέρομεν εἰς γνῶσιν καὶ συνιστῶμεν τοῖς ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων, ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ Καταστήματι ἡμῶν, ἐν ᾧ δύνανται νὰ ἴδωσι Κλειδοκύμβαλα πρωτοφανῆ τελειοτάτου συστήματος, ἀπαραμίλλου φιλοκαλίας καὶ πολυτελείας, καὶ ἰδιαζούσης φωνητικῆς γλυκύτητος καὶ τόνου.

Ἀπέναντι τῆς τελειότητος τῶν κλειδοκυμβάλων, τὰ ὁποῖα θέλομεν προμηθεύει, αἱ τιμαὶ αὐτῶν σχετικῶς εἶναι λίαν συμφέρουσαι.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἅπαντα τὰ εἴδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἴδους σφραγῖδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστίχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Krische** τοῦ Ἀννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀληθοῦς σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡ. 243.
ΝΕΩΤΑΤΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΑΜΠΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ.

ΙΔΙΩΣ

Λάμπαις τοῦ λαδιοῦ—Λάμπαις κινεζικαὶ—Γκλόμποι δι' εἰσόδους—Δι' ἐστιατόρια—Διὰ Καταστήματα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.